

שפת אמת למועדים

ליהודים היתה אורה - זו תורה שבע"פ

הרב אפרים ולץ

שפת אמת תרל"ח

מה שתקנו משתה ושמחה משלוח מנות ומתנות כו'. **כי הנה ענין מגילה הזאת היא שורש ומפתח בנין בית שני.** והנה ביהמ"ק ראשון הי' ענין תורה שבכתב. לכן אמרו חכמים שנחרב ע"י ע"ז ג"ע ש"ד כו'. אבל ביהמ"ק שני היה ענין תורה שבע"פ לכן אמרו שנחרב ע"י שנאת חנם.

ומגילה זאת היא ענין חיבור תורה שבכתב ותורה שבע"פ. לכן נקראת ספר ונקראת אגרת.

שפת אמת תרס"א

ליהודים היתה אורה זו תורה... והקב"ה טוב ומטיב, פרשנו במקום אחר **שמלבד שנתן לנו התורה שהיא לקח טוב. אבל במתן תורה הדביק אותנו להיות בעצם תורה כמ"ש וחי" עולם נטע בתוכינו. ועשה אותנו טובים.** וזה חלק התורה שבע"פ שהוא בנפשות בני" בעצם. אך עונותינו היו מבדילים. ובפורים החזירנו למוטב להיות דבוקים בתורה. וז"ש הדר קבלוה בימי אחשורוש...

שפת אמת תרל"ח

וענין תורה שבע"פ הוא באמת כללות המדות טובות שנטבעו בלבות בני ישראל בנפשותיהם. שהיא נמשכת משורש דביקות בני ישראל למעלה. ולכן ע"י אהבת בני" והתאחדם אין שום חסרון. כי בכלל נמצא שלימות בכל העינים כמ"ש ממנו פנה ממנו יתד כו'. והימים האלה מסוגלים לזאת ההתאחדות כמ"ש נקהלו כו'. ועל ידי הקיבוץ שכתב כנוס כו' כל היהודים גברו נגד עמלק...

דף מקורות

שפת אמת תרמ"ט

זאת חנוכה. משמע שעיקר חנוכה יום הח' כי זה עיקר מה שהי' הנס ח' ימים. ואא"ז מו"ר ז"ל אמר עמ"ש טמאו כל השמנים כו' פך אחד כו' כי רק הנקודה טמונה שיש בכל איש ישראל אשר השי"ת מגין עלי' נשאת כו'. וכלל הדברים כי נקודה חיות הפנימיות הוא שלמעלה מהטבע בחי' שמיני. וזה הנשמה שיש לכל איש ישראל אך המכוון בהבריאה שנקודה זו תתפשט בכל מעשי האדם להפוך הכל להפנימיות כנ"ל.

והנה נקודה זו נשאת. אבל היה הנס שנתפשטה לכלל הז' מדות ולכך אין קושיא מה נס הי' ביום א'. כי גם זה צורך גבוה כי בלי ההתפשטות כשהיא לעצמה מה תועלת ויתרון יש בה משהי' קודם הבריאה. וכשעשה הקב"ה נסים. והאירה לכלל הז'. נעשה ח' ימי חנוכה כנ"ל.

שפת אמת תרמ"ט

והמצות שתקנו חז"ל קריאת המגילה ומנות. דאיתא כינוסו וכינוס בניו הצילו מיד עשו ואלופיו. **וכשיש אחדות בישראל אינו יכול אותו הרשע לשלוט בנו רק כשחסר האחדות.**

ולכן אמר שהם מפוזר ומפורד ויוכל לשלוט בהם. ואסתר אמרה לך כנוס. וכן נתקיים הכינוס כמ"ש נקהלו ועמוד על נפשם. **ובכח הכינוס והקהילה נעשה הישועה.** ולכן זכו לתורה כדכתיב הקהל לי את העם ואשמיעם כו'. ואמרו חז"ל ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה. ועמוד על נפשם הוא שקבלו הרוח שהוא למעלה מנפש והוא בחי' התורה. לכן כתיב ועמוד כי יש עלמא דישיבה בחי' נפש. ועמידה בחי' הרוח.

שפת אמת תרמ"ט

וגם זה אמת שע"י קבלת התורה ומצות זוכין לאחדות האמת וזה ג"כ רמז בזה כלל גדול בתורה. וע"י שאחר הגזירה קבלו עליהם עול תורה ומצות. זכו להקהל ולעמוד על נפשם **וזה הי' הכנה לבית שני. לכן ע"י שנאת חנם נחרב הבית.** ורמז שנאת חנם שכל הפירוד לבבות נעשה ע"י פריקת עול תורה ומצות כאומרם ז"ל חנם בלא מצות:

שפת אמת תרמ"ו

שמעתי מפי מו"ז ז"ל על הגמרא רבי נטע נטיעה בפורים ומסקינן נטיעה של שמחה נטע. שרמזו בזה כי **בפורים יכולין ליטע נטיעת שמחה בלב האדם לשמוח בעבודת הבורא ית' כו'.** דהנה כתיב ליהודים היתה אורה ושמחה כו'. וחז"ל דרשו על התורה ויו"ט ומילה ותפילין כו'. והענין הוא כי **כל המצות הם הדרכות לאדם למצוא הארות המיוחדים לכל מצוה ומצוה. ובאמת העיקר כשהאדם עצמו מוצא אלה הארות בלבנו.** והוא בחי' תורה שבע"פ. דחיי עולם נטע בתוכנו היא בחי' תורה שבע"פ (טור).

שפת אמת תרמ"ח

איתא בגמרא אורה זו תורה. שמחה יום טוב. ששון מילה. ויקר תפילין. וצריך ביאור. ומה שינה הכתוב את טעמו ולא פירש ליהודים הי' תורה ויו"ט ומילה ותפילין?

אבל הענין הוא **שזה עצמו היה הגאולה והישועה שהרגישו בני"י זאת בנפשותם**. כי התורה היא האורה. והמילה ששון... וז"ש קיימו מה שקבלו כבר שמקודם הי' בחי' קבלה ואמונה **ועתה נתגלה להם בפועל בנפשותם**.